

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De TABERNAKEL" verdeeld over 19 avonden

VEERTIENDE AVOND (deel 14-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Wij gaan verder met de bovenbouw, de opbouw van de Tabernakel, de planken of berderen. Daar lezen wij over in Ex. 26:15-30. *“Gij zult de planken voor detabernakelmaken van acaciahout, rechtopstaande; tien el zal een plank lang zijn en anderhalve el breed. Elke plank zal twee tappen hebben, zodat zij aan elkaar kunnen worden verbonden; zo zult gij met al de planken van de tabernakel doen. Gij zult de planken voor de tabernakel maken, twintig planken aan de zuidkant. En veertig zilveren voetstukken zult gij maken onder de twintig planken, twee voetstukken onder de ene plank voor haar beide tappen, en twee voetstukken onder de andere plank voor haar beide tappen.*

Evenzo voor de andere zijde van de tabernakel aan de noordkant twintig planken met veertig zilveren voetstukken: twee voetstukken onder de ene plank en twee voetstukken onder de andere plank. Voor de achterzijde van de tabernakel aan de westkant zult gij zes planken maken. Twee planken zult gij maken voor de hoeken van de tabernakel aan de achterkant. Volkomen gelijk nu zullen zij zijn aan de onderkant en aan de bovenkant, tot de ene ring; zo zal het voor die beide zijn: zij zullen de beide hoeken vormen. Er zullen dus acht planken zijn met haar zilveren voetstukken: zestien voetstukken; twee voetstukken onder de ene plank en twee voetstukken onder de andere plank.

Ook zult gij dwarsbalken maken van acaciahout: vijf voor de planken van de ene zijde van de tabernakel, vijf dwarsbalken voor de planken van de andere zijde van de tabernakel, en vijf dwarsbalken voor de planken van de zijde van de tabernakel aan de achterkant naar het westen, met de middelste dwarsbalk, in het midden der planken, dwars dóórlopende van het ene einde naar het andere. De planken nu zult gij met goud overtrekken, de ringen zult gij van goud maken als houders voor de dwarsbalken, en de dwarsbalken zult gij met goud overtrekken. Dan zult gij de tabernakel oprichten overeenkomstig het plan dat u daarvan op de berg getoond werd”.

Als Jezus het Fundament is, dan is het niet moeilijk te zien, wie de bovenbouw is. Het is de Gemeente, die op Hem en in Hem gebouwd is en in Hem vaststaat. Zo vinden wij dus in deze planken of, zoals de Oude vertaling zegt: berderen, een wonderbare afbeelding van de Gemeentebouw van de echte gelovigen, van Gods kinderen.

God verordineert dus, dat deze planken van acaciahout gemaakt moeten worden. Wij weten reeds, dat het hout van de acaciaboom uit het Midden Oosten niet van al te beste kwaliteit is, namelijk vol knoesten, scheuren en barsten en was spoedig aan vermolmen en verrotten onderhevig.

Daarom is dit acaciahout een sprekend beeld, door God gebruikt, van de zondaar. Hoe wonderlijk, dat God die Tempel wil gemaakt hebben van acaciahout, of anders gezegd, dat God Zijn eeuwige Tempel wil gaan bouwen van zondaren, die echter niet meer verkeren in hun verloren zondaarsstaat, want Gods Tempel is een heilige Tempel, het is de woonstede van God.

Daartoe moest dat acaciahout ook een bijzondere bewerking ondergaan, omdat het precies op maat gemaakt moest worden en wel tien el lang en anderhalve el breed en daarbij geheel glad geschuurd moest zijn. Daartoe moesten die planken dus deze zorgvuldige, langzame en dikwijls moeizame bewerking ondergaan. Een wonderbare beeldspraak ligt hierin!

De acaciaboom is dus het beeld van de vergankelijke mens, de zondaar, die dood ligt in de zonde en de misdaad, zoals dat hout vol knoesten, scheuren en barsten zit en waar de verrotting en vermolming gemakkelijk inkomt. Maar nu zien wij die wonderbare bewerking, die plaats moet vinden. Allereerst moet die boom omgehakt worden, van zijn natuurlijke wortels gescheiden worden. Hier zien wij, hoe wij ons moeten bekeren en radicaal van het oude afgescheiden moeten worden, dat wil zeggen sterven aan onze oude natuurlijke staat.

Dank God, dat het mogelijk is geworden in Jezus, die voor onze zonde gekruisigd werd en die de zondaar in Zijn lichaam meedroeg. Hem aan het hout nagelde en in Zijn vloekdood deed mee sterven, opdat wij van onze natuurlijke zondige staat, afgestorven zouden zijn, zoals die acaciaboom omgehakt en van zijn natuurlijke wortels gescheiden werd.

Maar daarmee was het nog niet klaar. De planken moesten dan zorgvuldig verder bewerkt worden, voordat zij bruikbaar waren. Zij moesten op maat gezaagd worden en vervolgens bijgewerkt met schaaf en beitel, totdat zij aan de eisen, die God stelde, voldeden.

Hier zien wij dus, nadat wij tot bekering gekomen zijn en ons hart en leven aan Jezus hebben overgegeven en Jezus dood van onze dood geworden is, dat wij gestorven zijn aan het oude, aan onze natuurlijke staat, maar dat Hij ook leven van ons leven is geworden.

Want Hij is opgestaan van tussen de doden uit tot onze rechtvaardigmaking, zodat wij in Hem een nieuwe schepping zijn, kinderen Gods.

Maar daarmee zijn wij nog niet klaar. Dan zijn wij wel wedergeboren, maar dan moet daar de heiligmaking nog op volgen, hetgeen wij zelf niet kunnen doen. Die plank kon zichzelf niet op maat zagen, glad schaven en bijschuren, dat deed de tempelbouwer.

Zo mogen wij God er voor danken, dat onze rechtvaardigmaking, heiligmaking en verlossing niet door onszelf bewerkt kan worden, maar dat Hij in Jezus ons dat alles geschonken heeft.

Wij moeten ons alleen overgeven in Zijn Naam, zoals dat acaciahout zich moest overgeven in de handen van deze timmerman, zodat het bewerkt werd en daarna aan het doel, aan de roeping kon beantwoorden. Zo moeten wij ons overgeven in de handen van onze Heiland Jezus.

In **vers 15** lezen wij ook: ***“Gij zult de planken voor de Tabernakel maken van acaciahout, rechtopstaande”***. Die planken moesten dus rechtop staan, want God wil, dat als wij een kind van Hem geworden zijn, dat wij dan ook staan in dat geloof tot eer van God.

Hoe konden deze planken nu rechtop staan? Iedere plank had twee tappen; een andere vertaling zegt: ***“twee houvasten”***, wat het nog duidelijker uitdrukt. Iedere plank stond met die twee houvasten in de zilveren voet en die zilveren voeten vormen het fundament, Jezus.

Zo moet ieder gelovige staan op het Fundament van de verlossing, door het bloed van Jezus aangebracht.

Wij lezen dit in **Psalm 40:3**. ***“Hij trok mij op uit de kuil van het verderf, uit het slijk van de modderpoel; Hij stelde mijn voeten op een rots, mijn schreden maakte Hij vast”***.

Ziet u, nadat wij tot bekering en tot overgave gekomen zijn en Jezus ons gereinigd heeft in Zijn bloed, worden wij gesteld op dat Fundament, met onze voeten op de Rots. Het nieuwe Testament spreekt nog duidelijker hierover, o.a. in **Rom. 5:1-2**. ***“Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods”***.

Staan wij in dat geloof?

Wij hebben reeds gezien, dat het Fundament van de zilveren voeten scheiding maakt tussen het woestijnzand en de planken en als wij in het geloof in Jezus staan, betekent dat eveneens, dat er een scheiding gekomen is tussen ons en de wereld.

Zo staan de planken in de zilveren voeten vast en nu wil God, dat iedere gelovige vast zal staan in Jezus, opdat Hij uw Houvast zal worden. Want alleen, als u vast staat op dat geloof, dan kunt u staande blijven en gebouwd worden tot een Tempel, heilig in de Here.

Is Jezus het Houvast in uw leven? Met nadruk zeg ik u nogmaals: die planken stonden niet met één been in die zilveren voet, maar met beiden.

Zo moet het ook met ons zijn, anders kunnen wij niet vaststaan. Wij vinden dat in **Rom. 11:20**. ***“Goed! Zij zijn om hun ongeloof weggebroken en gij staat door het geloof. Weest niet hoogmoedig, maar vreest”***!

En Paulus geeft nog eens een ernstige waarschuwing in **1 Cor. 16:13**. ***“Blijft waakzaam, staat in het geloof, weest manlijk, weest sterk”***!

Staan wij werkelijk in dat geloof? Dat is zo belangrijk, daarom geeft Paulus nog een vermaning in **Fil. 1:27**. ***“Alleen, gedraagt u waardig het evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig blijf, ik van u mogen horen, dat gij vaststaat in één geest, één van ziel medestrijdende voor het geloof aan het evangelie”***.

Alleen met degenen, die onwankelbaar vast staan in het geloof, gaat de Heer Zijn gebouw oprichten. En wat bewerkt dat? Dat lezen wij in **1 Cor. 15:58**. ***“Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here”***.

Wat zegt het Woord hier nu? Wij moeten niet alleen door dat geloof vast staan en ons houvast hebben, maar het moet als het ware tevens onze wortel zijn. Wij zijn niet meer in die oude wortel, want Jezus is nu onze wortel geworden.

Wij zijn als het ware afgebroken van het oude, stervend aan de oude mens door het kruis van Jezus en ingeënt in Hem. Hij is niet alleen dat zilveren Fundament, Hij is tevens onze Wortel en

Grond en dan komen wij tot de juiste maat. Het is dus in Hem staan, in Hem wandelen, in Hem geworteld zijn en dan opgebouwd worden in Hem, bevestigd worden in het geloof.

En alles met het doel, wat staat in Col. 1:23a. *“indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie”*.

Standvastig blijven! Dan komen wij tot de volle wasdom, de volle maat. Want de planken moesten aan een bepaalde maat voldoen. Dat lezen wij in Ex. 26:16. *“tien el zal een plank lang zijn en anderhalve el breed”*.

En in vers 24. *“Volkomen gelijk nu zullen zij zijn aan de onderkant en aan de bovenkant, tot de ene ring; zo zal het voor die beide zijn: zij zullen de beide hoeken vormen”*. Alle planken van de Tabernakel waren dus precies gelijk; tien el lang. Wat een diepe symboliek schuilt hierin.

Het getal tien is door de hele Bijbel heen Gods eis aan de mens. Wij vinden dat onder andere in de tien plagen over Egypte, toen God het Joodse volk uit Egypte wilde verlossen. Bij de tiende plaag was het voor God een afgesloten zaak. Bij tien el is het voor die plank, een afgesloten zaak, het is de maat van de wasdom, die God geeft en eist van de mens. En als Israël, als Zijn volk Hem moest gaan dienen, dan is er weer de Goddelijke eis; de wet van de tien geboden.

Vandaar ook het laatste wereldbeeld, als Jezus deze wereld, die in diepe goddeloosheid wegzinkt, komt richten. De Bijbel leert ons, dat God het laat komen tot de tien statenbond; de tien tenen en de tien hoornen; maar dan komt Jezus er een eind aan maken.

Daarom weten wij, dat de Heer spoedig komt. De tien statenbond verrijst met een razende snelheid, naar het profetische Woord. Denk ook maar aan de tien maagden; ook een voleinding, want de deur gaat dicht.

De eis van God voor de Gemeente, dus voor ieder kind van God, dat een bouwsteen wil zijn van de eeuwige Tempel, is voldoen aan die tien. Wat betekent dat? In Ef. 4:11-13 vinden wij het: *“En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus”*.

Hoe bereiken wij deze maat? De plank kan zichzelf niet op maat maken, evenmin als wij onszelf gelijk kunnen maken aan Jezus. Zoals die plank zich moet overgeven, zo moeten wij ons willen overgeven aan Jezus en in Hem blijven staan, opdat Hij ook onze voedingsbodem kan zijn en wij alles uit Hem ontvangen zullen voor ons leven, voor geest, ziel en lichaam, zodat wij opgroeien tot Zijn volkomenheid.

Zo komen wij tot die maat van de volle wasdom in Jezus. Laten wij maar lezen Ef. 4:15-16. *“maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde”*.

Zo zien wij, dat al deze planken in elk opzicht moeten voldoen aan de maat van tien, de volheid van Christus, waarmee dat wonderbare bouwwerk verrijst. Johannes, de apostel zegt daarvan in 1 Joh. 3:2 *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is”*.

In Hebr. 2:11 staat: *“Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen”*. Hij het fundament en wij als kinderen Gods op Hem gebouwd.

Maar als de lengte in onze wasdom tien is, de maat van de volheid van Jezus, dan behoort daarbij ook een bepaalde breedte, namelijk anderhalve el. En die maat moet ons niet onbekend zijn, want die anderhalve el zagen wij voor het eerst bij het Brandofferaltaar.

Hoe God precies op anderhalve el hoogte, door het vuur van Zijn Geest, de zonde verteerde. Dat is het beeld van Jezus, die voor onze zonde wilde sterven op Golgotha's kruis. Dit sterven voor onze zonde, is tevens een openbaring van de grote Liefde Gods. Johannes 3:16. *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem*

gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.

Ook hebben wij die anderhalf el reeds gezien aan de Tafel, want dezelfde Liefde die zich geheel voor ons overgaf, die zoekt aan de Tafel de gemeenschap met ons, omdat Hij ons daar voeden wil, laven en spijzigen, opdat wij ook vol van die Liefde zouden zijn. En wat is nu het uiteindelijke resultaat?

Wij zullen gelijk worden aan de volkomenheid van de Zoon met een breedte van anderhalf, dat wil zeggen ons leven zal als basis deze breedte krijgen, namelijk de Liefde Gods, want deze Tempel wordt een openbaring van wat Gods Liefde en genade vermog. Dus niets is er van onszelf. Daartoe moest die boom omgehakt en dat ruwe hout bewerkt worden in de hand van de machtige Bouwmeester en Timmerman, de eeuwige God.

O, geef uw leven toch volledig in Zijn handen. Dat doet wel pijn, natuurlijk. Die plank moet gezaagd worden, de beitels gaan erin, de schaven en het schuurpapier gaan erover. Daar zorgt God Zelf wel voor in ons leven. Onze verdrukkingen, beproevingen, verzoeking, lijden en tranen. Bidt ze maar niet weg, dank God er maar voor, want zij maken ons klaar voor die heerlijkheid, want God blijft ons net zolang bewerken, totdat wij aan Zijn doel beantwoorden. Dat wil zeggen, dat wij zullen komen tot de maat van Jezus en tot de basisbreedte van ons leven, de Goddelijke Liefde zal zijn.

Wij hebben in het Nederlands maar één woord voor liefde, maar de grondtekst, het Grieks heeft verschillende woorden voor liefde. Hier spreekt het van de hoogste vorm van Liefde, de Goddelijke Liefde, de Agapè, dat is de Liefde, die Zichzelf geheel geeft aan degene, die het niet waard is.

Menselijke liefde gaat alleen uit naar hem of haar, die wij onze liefde waardig keuren. Maar de Goddelijke Liefde gaat zo ver, dat zij zichzelf neerbuigt en zich weggeeft aan degene, die het niet waard is, zoals wij het op het kruis van Golgotha zien. Is dat niet wonderbaar? Geef uzelf in de handen van uw machtige Heiland, blijf staan op het Fundament van het geloof in Jezus. Laat Hij uw Leven zijn en Hij zorgt er voor, dat u tot die maat, anderhalve el komt. Jezus komt spoedig Zijn Bruid weghalen, en dat zijn zij, in wiens hart de hoogste Liefde zal zijn, liefde tot Hem en dan ook door Hem de liefde tot de naaste.

En nu nog iets: die planken moesten met goud overkleed worden. Rondom dus alles goud, wat zichtbaar was, want de twee houwvesten zakten geheel weg in de zilveren voeten. Zo wil God ons leven hebben, dat er van onszelf niets meer gezien zal worden, maar dat wij alleen de heerlijkheid van Hem gaan openbaren, want goud is door de hele Bijbel heen het beeld van de heerlijkheid Gods.

Wij worden dus niet alleen door Hem gereinigd en geheiligd, maar ook door Hem bekleed met de klederen des Heils, van de heerlijkheid Gods, nu reeds! Welk een verantwoording voor ons! Straks als Hij komt wordt die Tabernakel geheel in elkaar gezet, niet hier, maar in de Hemelse Gewesten. Bij de Tempelbouw te Jeruzalem werden de stenen op maat gemaakt en geheel klaargemaakt op de plaats, waar zij uit de groeve gehaald werden, daarna vervoerd naar de plaats, waar de Tempel verrees.

Zo worden ook wij hier nu klaargemaakt, maar straks, als Hij komt voor Zijn Gemeente, worden wij weggevoerd naar de plaats, waar het wonderbare bouwwerk zal verrijzen, één passend in Hem, die het Fundament is. Zo bekleedt Hij ons met de heerlijkheid van Zijn God en Vader, waarmee Hijzelf bekleed is. Want als Hij komt krijgen wij ook het Opstandingslichaam, het verheerlijkte lichaam, een lichaam aan Hem gelijkvormig. Dan zullen de waarachtige gelovigen plotseling weg zijn, zoals een Henoch weggenomen werd. De ongelovigen zullen dat niet zien, maar zij zullen hen missen.

Maar God wil nog meer. God wil niet alleen, dat al deze planken precies op dezelfde maat komen, en allen rechtop staan in het Fundament van Zijn Zoon Jezus, maar Hij wil ook een muur van planken zien, die één geheel vormen en uit die muren weer één gebouw, één Tempel. God heeft ons niet geroepen tot eenlingen. Nee, wij zijn geroepen om een lid te zijn van het Lichaam van Jezus, de gemeente of anders gezegd, om een levende steen te zijn van dat éne grote gebouw.

Dat vinden wij in **1 Cor. 12:27**. ***“Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden”***. Om dit te bewerken, dat het één geheel zal wezen, heeft God ook die vijf richels daarbij verordeneerd, die genoemd worden in **Ex. 25:26-27**. ***“Ook zult gij dwarsbalken maken van acaciahout: vijf voor de planken van de ene zijde van de tabernakel, vijf dwarsbalken voor de planken van de andere zijde***

van de tabernakel, en vijf dwarsbalken voor de planken van de zijde van de tabernakel aan de achterkant naar het westen". (dwarsbalken = OT richelen).

De vijf dwarsbalken maakten, dat deze planken tezamen één muur werden en zoals God deze dwarsbalken gegeven heeft om samen te binden, zo heeft God de Gemeente banden gegeven, die ons tezamen moeten binden. Vier van die dwarsbalken waren aan de buitenkant bevestigd, doordat aan ieder plank gouden ringen gezet moesten worden, waar de dwarsbalken doorheen liepen.

Wat zien wij dus? Iedere plank moet zijn eigen gouden ring hebben om het mogelijk te maken, dat die balken hen samen bonden. Iedere gelovige in Jezus, ieder lid van de levende Gemeente Gods moet dus een gouden ring voor zichzelf hebben, waardoor de banden ons kunnen samenbinden met de ander. Wat betekent dit?

In Ef. 4:2-6 lezen wij. ***"met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen"***.

Hier worden vier banden genoemd, die ons samenbinden aan de buitenkant. Het is allereerst: één geloof. Aan de buitenkant zullen wij dat geloof belijden, want wij hebben één geloofsbelijdenis, zoals Paulus het ook zegt in Rom. 10:9. ***"Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden"***.

Het geloof is natuurlijk een innerlijke zaak, maar wij zullen een gouden ring aanbrengen aan de buitenkant van ons geloof, want wij zullen voor dat geloof uitkomen. En doordat wij onze persoonlijke belijdenis hebben van dit geloof in Jezus, vormt dat een band met elkaar.

De tweede band is: één doop. Deze moet natuurlijk ook innerlijk beleefd worden, maar God heeft daarbij ook een uiterlijk teken gegeven in de waterdoop, omdat wij immers met Jezus gestorven zijn en ons daarom ook met Jezus laten begraven. Onze doop is niet ons sterven, want wij zijn reeds met Jezus gestorven aan het kruis, maar in die doop geven wij er getuigenis van en dat is de gouden ring aan de buitenkant.

De derde band is: één roeping. Natuurlijk gaat die roeping van binnen uit, maar aan de buitenkant moet dat gezien worden. Paulus zegt in de Tess. ***"dat gij u bekeerd hebt van de afgoden, om de levende God te dienen"***. Zo moeten wij ook allen die levende God nu gaan dienen, en niet de wereld. Maar ook dat moet aan de buitenkant onze gouden ring zijn. Ieder op zijn plaats, maar gebonden door die éne roeping.

De vierde band is: één hoop. Ook die hoop is innerlijk ons leven geworden, want Jezus, die in ons woont, is onze levende Hoop, die wij verwachten. Maar, dan zullen wij dat ook aan de buitenkant moeten tonen. Wij zien, dat de Gemeente van vandaag zo weinig op haar Heer wachtende is. Dat is niet te begrijpen, zoals, wanneer iemand zegt bekeerd te zijn en toch niet de heiligmaking najaagt.

Want als wij opnieuw geboren zijn, dan jagen wij ook in die nieuwe natuur naar de heiligmaking en dan verlangen wij ook naar Hem. Dat is die éne hoop, waar Paulus aan diezelfde Tessaloniëzen over schrijft in 1 Tess. 1:10. ***"en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hem uit de doden opgewekt, Jezus, die ons verlost van de komende toorn"***.

Verwacht u Hem ook? Want onze hoop is een kracht tot heiligmaking en ook een kracht om te getuigen van Hem.

Nu komen wij nog tot het laatste: de richel, die niet door de buitenkant ging, maar dwars door alle planken heen, om het hele gebouw muurvast samen te binden. Om dat mogelijk te maken moest elke plank doorboord worden, opdat de dwarsbalk er doorheen kon lopen. Wat is de geestelijke betekenis daarvan?

In Jes. 57:15 lezen wij: ***"Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wienst naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrizelde en nederige van Geest, om de geest der nederigen en het hart van de verbrijzelden te doen opleven"***.

Dat is de Heilige Geest, die Jezus in ons doet wonen en door Jezus ook de Vader. Zo wonen dan door Gods Geest, Gods Zoon en God de Vader Zelf in ons. Dat is wat Ef. 4:4-6 ons zegt. ***"één***

lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen".

En wat is het voornaamste kenmerk er van, dat Gods Geest u vervult! Dat God, die Liefde is, in u woont en Zijn liefde in ons werkzaam doet zijn. De liefde is de band der volmaaktheid (Col. 3:14), want dat is God Zelf, dat is de Vader en de Zoon in de Heilige Geest. Die liefde gaat middendoor een gebroken leven, maar die maakt allen tot één. Zo zijn wij dan door één Geest gedoopt tot één lichaam, tot één wonderbaar gebouw.

Nu zijn wij gekomen aan de vier dekkleden, die beschreven worden in Ex. 26:1-14. ***“De tabernakel zult gij maken van tien tentkleden; van getweernd fijn linnen, blauwpurper, roodpurper en scharlaken, met kunstig geweven cherubs zult gij ze maken. De lengte van elk tentkleed zal achtentwintig el zijn en de breedte van elk tentkleed vier el: eenzelfde maat voor al de tentkleden. Vijf van de tentkleden zullen verbonden zijn aan elkander, en nog eens vijf tentkleden zullen verbonden zijn aan elkander. Ook zult gij blauwpurperen lussen maken op de rand van het ene tentkleed aan het einde, aan het ene stel, en evenzo zult gij doen op de rand van het laatste tentkleed aan het andere stel. Vijftig lussen zult gij maken op het éne tentkleed en vijftig lussen zult gij maken aan het einde van het tentkleed, dat tot het andere stel behoort, zodat de lussen tegenover elkaar staan, de éne tegenover de andere. En gij zult vijftig gouden haken maken en de tentkleden aan elkander door de haken verbinden, zodat de tabernakel één geheel is.***

Ook zult gij tentkleden van geitehaar (was wit haar) maken tot een tent over de tabernakel, elf tentkleden zult gij maken. De lengte van elk tentkleed zal dertig el zijn en de breedte van elk tentkleed vier el: eenzelfde maat voor de elf tentkleden. Gij zult vijf van de tentkleden afzonderlijk verbinden en zes van de tentkleden afzonderlijk, en gij zult het zesde tentkleed (extra baan) dubbel leggen, aan de voorkant van de tent. Gij zult vijftig lussen maken op de rand van het ene tentkleed, het laatste aan het ene stel, en vijftig lussen op de rand van het tentkleed, aan het andere stel.

Gij zult vijftig koperen haken maken en de haken in de lussen steken en de tent samenvoegen, zodat zij één geheel is. Wat het overhangende betreft, dat overhangt aan de tentkleden der tent, de helft van het overhangende tentkleed zal overhangen aan de achterkant van de tabernakel. Een el aan deze zijde en een el aan gene zijde van wat overhangt in de lengte van de tentkleden der tent zal overhangen aan de zijde van de tabernakel, aan deze en aan gene zijde, om haar te bedekken. Ook zult gij een dekkleed voor de tent maken van roodgeverfde ramsvellen, en een dekkleed van tachasvellen daaroverheen".

Nu zijn er twee belangrijke dingen nodig, wil een huis blijven bestaan. Dat is allereerst het fundament en in de tweede plaats de bedekking of het dak.

En waar God een huis voor de duur van de eeuwigheid bouwt, bouwt Hij het ook op een Fundament, dat onvergankelijk is. Daarom is het Fundament Jezus, Gods Zoon, die blijft tot in alle eeuwigheid, want immers het gebouw staat vast in dat Fundament. Geen gebouw kan langer bestaan dan zijn fundament. Datzelfde geldt ook voor het dak. Houdt het fundament het gebouw staande, het dak is noodzakelijk om het huis, de Tempel, te bewaren.

Het dak doet immers twee geweldige dingen: allereerst dient het als bedekking tegen de weersinvloeden, zodat het huis hierdoor beschermd blijft. Maar ook bindt een dak de muren tezamen. Al zouden wij nog zo'n best fundament hebben en een goede bovenbouw, maar er is geen dak op, dan zou dat huis spoedig een ruïne zijn.

Daarom is dat dak zo'n geweldig belangrijk ding. Waar dat Fundament dus moet blijven bestaan tot in alle eeuwigheden en God daarom Jezus Zelf tot dat Fundament heeft gemaakt, zo is het ook met het dak. In het dak vinden wij wederom onze Heiland Jezus.

Heel de Tabernakel beeldt de veelvuldige heerlijkheid uit, die God ons gegeven heeft in Zijn Zoon Jezus. Ook in de vier dekkleden vinden wij dit op een heerlijke wijze gesymboliseerd, hoe Jezus de Behouder en de Bewaarder van heel de Gemeente is. Inderdaad Hij is onze Bedekking.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

Amen. De Heer Zegene u.